

DE KABBALA ONTHULD

Colofon

ISBN: 978 94 6365 537 8

1e druk 2023

© 2023, SUPREME GRAND LOGE AMORC

Realisatie: Uitgeverij Elikser

Te bestellen via: www.elikser.nl

Vormgeving omslag en binnenwerk:

Evelien Veenstra

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from the author and the publisher.

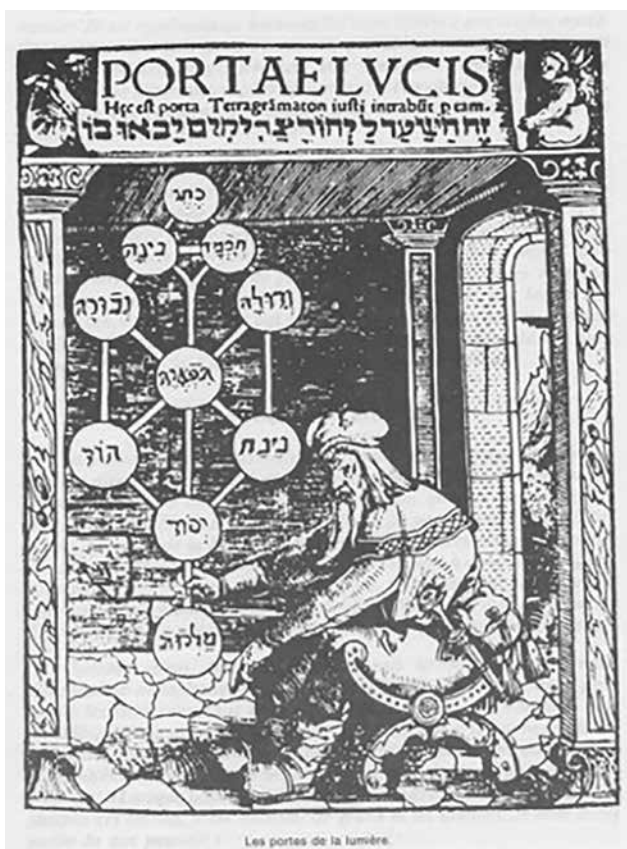
DE KABBALA ONTHULD

SUPREME GRAND LOGE AMORC

DE KABBALA ONTHULD

Dit is de vertaling van een boek betreffende De Kabbala, geschreven door Ralph Maxwell Lewis, voormalig Imperator van de Rozekruisers Orde A.M.O.R.C. en Raymond Bernard, Grootmeester van de Rozekruisers Orde A.M.O.R.C. Zij staan garant voor de zuiverheid van de inhoud, zonder persoonlijke, overbodige extra's.

WAT IS DE KABBALA?

Historisch gezien is de Kabbala van Joodse oorsprong, hoewel veel van de eminente vertegenwoordigers ervan er een mysterieuze oorsprong aan hebben toegeschreven, die tot ver in de oudheid teruggaat, waarschijnlijk zelfs tot een onbekend volk. In bredere zin kan de Kabbala worden beschouwd als een metafysisch stelsel dat met name aandacht schenkt aan de ontologie en de schepping. De Kabbala bespreekt de betrekkingen van de mens met de eerste oorzaak en de machten en krachten van het universum.

*Zij zegt bepaalde sleutels te onderrichten en te onthullen betreffende de natuurkrachten waardoor de mens de verschijnselen van de natuur kan beheersen en aan zijn wil laten gehoorzamen. In die zin is de Kabbala door vele personen beschouwd geworden, en wordt dat nog steeds, als een magische kunst. De grote kabbalisten hebben nooit het woord **magie** gebruikt in de betekenis van aanroepen van wezens, natuurkrachten of -machten, en de ware occultisten beschouwen magie als een geheime kunst waardoor een weinig algemene kennis van de kosmische wetten en machten kan worden gebruikt voor het welzijn van de mens. Uitgaand van dit gezichtspunt kunnen wij zeggen dat de Kabbala een metafysische **wetenschap** is.*

De Christelijke Geleerden

De diepte van de Kabbala en haar poging om de mens in directe relatie te brengen met de Godheid en haar Goddelijke vermogens beïnvloedde de Christelijke geleerden van Europa in de XVe eeuw. Men zegt ons dat “een van de voornaamste Italiaanse geleerden, Pico de la Mirandola, aan paus Sixtus IV (1471-1484) aanvoerde dat de doctrines van de Kabbala als deel van de Christelijke doctrines zouden moeten worden geaccepteerd”.

Zo kwam de Kabbala zover verschillende betekenissen te hebben voor de verschillende groepen. Dat kwam niet alleen van de interpretatie ervan door een bijzondere groep maar van de manier waarop de verschillende groepen dachten de Kabbala te kunnen aanwenden voor hun eigen gebruik.

*Sommigen zagen in het kabbalistische onderricht een poging tot metafysische verklaring van het Boek Genesis en een poging om de onbekende geheimen van de natuur aan het licht te brengen. Voor deze groepen werd Abraham beschouwd als aan de oorsprong van de Kabbala te hebben gestaan en er zijn, zo zegt men, goede redenen te geloven dat hij er op zijn minst een substantiële bijdrage aan bracht. In feite wordt er in een van de boeken van de Kabbala, de **Sepher Yetzirah**, gezegd: “Toen onze vader Abraham over deze dingen had gemediteerd, ze onderzocht, beschouwd en begrepen had, tekende hij ze, graveerde ze en noteerde ze, en zij werden deel van zijn vermogen”.*

Andere groepen zien in de Kabbala een theïurgische methode om controle over de natuur te bereiken en er een persoonlijk voordeel uit te trekken. Nog weer andere beschouwden de Kabbala als een soort intellectueel spel waarin de getallen en de letters worden gebruikt om zowel filosofische vraagstukken bloot te leggen als op te lossen.

Mysterie-onderricht

*Het woord **Kabbala** betekent **traditie**. Men zegt dat bepaalde Joodse geleerden haar naast de Geschrevene wet — de Bijbel — of de Mondelinge Wet — de Talmud en de Midrash hebben bewaard; de Kabbala bezit eveneens geheim Goddelijk onderricht dat nooit werd opgeschreven of geopenbaard, behalve via inwijding. Het Boek Ezra dat een van de gewoonlijk uit de Bijbel verbannen Apocriefe Boeken is, verklaart dat de Heer tot*

Mozes zei: “Deze dingen zul je onthullen en je zult ze verbergen”. Er zijn goede redenen om de traditionele gedachte te aanvaarden volgens welke de Kabbala het wetenschappelijk-religieuze onderricht was van de oude Joden en van sommige van hun tijdgenoten. Dit was een poging om in fysieke en spirituele zin het verschijnsel van het universum te verklaren, dat wil zeggen om te laten zien dat de verschijnselen van de natuur de rechtstreekse consequentie zijn van de wet en niet van willekeurige manifestaties.

*Een dergelijk onderricht overstijgt het begrip en de algemene kennis van de massa's van die tijd. Het was diepzinnig en veel hoger dan de kennis van toen. Dientengevolge werd het gereserveerd voor het individu dat door zijn morele en intellectuele leven had laten zien dat hij het verdienste deze te ontvangen. Naar alle waarschijnlijkheden was het een van de **Mysterie-onderichtingen** uit de oudheid, als wij aan het woord **Mysterie** de betekenis geven, die er in die tijd aan gehecht werd. Een dergelijk onderricht werd bijna altijd door middel van inwijding openbaar gemaakt. Deze inwijdingen waren beproevingen, bestemd om de bekwaamheden van de zoeker naar een uitzonderlijke gnosis te bewijzen; de inwijdende ritus was in zijn geheel een inleiding tot de enige wijsheid.*

Sepher Yetzirah, het eerste boek van de Kabbala, wordt beschouwd als het oudste en verwijst twee keer naar Abraham als de schrijver ervan, evenals wij er een citaat van hebben gegeven. De *Sepher Yetzirah* is ook bekend als het Boek van de Schepping. Het gaat terug tot de VIe eeuw, maar het komt op duidelijke wijze voort uit een veel oudere bron. Het is de voornaamste introductie tot de verzameling boeken waaruit de Kabbala is samengesteld. De Kabbala is evenals de Bijbel samengesteld uit een bepaald aantal boeken die volgens een zekere volgorde naar hun inhoud zijn geplaatst. De andere voornaamste boeken van deze collectie zijn de **Sepher Di-Tsenuitah** of **Boek van het Verborgene Mysterie** en het **Boek van de Grote Assemblee**. Het deel van

de collectie dat uit deze drie boeken bestaat, wordt **Zohar** genoemd, hetgeen letterlijk betekent “Schitterend Licht”.

De Zohar

De oorsprong van de **Zohar**, zo zegt men — om de diversiteit van de verhalen van het begin van de Kabbala te laten zien — was het onderricht van een beroemde rabbi uit Galilea, in de tweede eeuw. Deze rabbi heette **Simon Bar Yohai** en was een vermaard verrichter van wonderen. Het door het volk gemanifesteerde enthousiasme voor zijn topprestaties en de leerlingen die hij zich maakte, wekten de woede van de Romeinse autoriteiten op. Uiteindelijk veroordeelden die hem ter dood; maar hij ontsnapte en verborg zich dertien jaar in een grot. Volgens de legende is het in deze grot dat later de magische boeken van de Zohar werden gevonden.

Het belangrijkste van deze boeken is dat van de **Grote Assemblée**. Dit werk spreekt over de mystieke hoedanigheden van God en over de wijze waarop deze zich hebben verspreid om ontstaan te geven aan het fysieke universum en aan de mens. Het verklaart dat deze Goddelijke scheppende hoedanigheden inherent zijn aan zowel de letters als getallen en dat zij door de mens kunnen worden gebruikt als hij hun juiste combinatie kent. Het derde boek van de Zohar, **Sepher Di-Tseniutah**, behandelt vooral de toepassing van de formules die uit kabbalistische letters en getallen zijn gevormd, en over het geheim van hun magische hoedanigheden (natuurwet). Naar analogie, wij kunnen zeggen dat dit werk een werk van formules en procedure is.

Het **Boek van het Verborgen Mysterie** opent met de woorden: “Het Boek van het Verborgen Mysterie is het boek van het evenwicht van de balans”. Op lange maar geleerde wijze wordt dit evenwicht van de

balans ons getoond als dat van het evenwicht tussen de tegendelen. Het is het evenwicht tussen de krachten die tegenover elkaar staan. Dit werkelijke evenwicht is een harmonie van rust en een bevrijding van geweld.

Symbool van Evenwicht

Wanneer twee krachten van gelijke macht zijn als twee mensen die aan de tegengestelde uitersten van een koord trekken, stopt de beweging en wordt vervangen door een staat van rust. Deze rust kan een soort van combinatie van de kwaliteiten van de tegengestelde krachten tot resultaat hebben. Dus als het licht en de duisternis gelijkgemaakt worden, zegt men dat wij dit evenwicht krijgen, dat de schaduw is of de kwaliteit van deze twee tegengestelden. Het oude symbool van dit evenwicht van de balans is “een cirkel met een punt in het middelpunt”. Het impliceert dat de tegenstellingen zo verenigd zijn als de cirkel symboliseert; en de punt in het midden zinspeelt op de concentratie van hun verenigde krachten.

*Het eerste voornaamste axioma van de Kabbala is de naam van de Godheid die wordt gehouden voor “onuitsprekelijk”. Vertaald in de versie van de Bijbel is dat: “Ik ben degene die is” of “Het bestaan is het bestaan”; in metafysische zin kan dit worden geïnterpreteerd als **God is**. Hij is het Absolute Wezen waarvan de aard in potentie alle dingen is. Dus een meer specifieke beschrijving is onmogelijk. De kabbalisten echter zijn niet van mening dat God zonder vorm is. Zijn aard was een samenstel van talloze attributen en vermogens. Deze vorm moest niet verafgood worden. Eliphas Lévi, gerenommeerd filosoof, occultist en kabbalist, zegt in zijn **Histoire de la Magie**: “De kabbalisten verafschuwen alles wat lijkt op afgoderij. Toch kennen zij God de menselijke vorm toe, maar het is een zuiver hiëroglifische figuur (symbolisch). Zij beschouwen God als oneindige Intelligentie, Leven en Liefde”.*

Het woord **Sefiroth** , veelvuldig gebruikt in de Kabbala, betekent gewoonlijk “numerieke emanaties”. Er zijn tien Sefiroth, gecijferd van een tot tien. Deze cijfers hebben een abstracte of symbolische betekenis in relatie tot de Godheid.

Sommigen zeggen dat het systeem van de getallen van Pythagoras waarin hij hoedanigheden aan de getallen toekent en verkondigt dat iedere uitdrukking van de natuur zijn getal heeft, kabbalistische theorieën beschreef omtrent de getallen en de symbolische waarden. Wij twijfelen er sterk aan. Pythagoras was een student van de Egyptische mysteriën. Hij studeerde in Heliopolis in Egypte onder leiding van een geleerd priester. Het grootste deel van zijn uitzonderlijke kennis die tot bijzonder resultaat kreeg de mathematische relatie te laten zien van de muzikale schaal, was ongetwijfeld kennis die hem werd meegedeeld door de door Heliopolis geïnstrueerde Egyptenaren die hem de eerste kennis onderrichtten. Het is zeer waarschijnlijk dat als de Oudheid hem kabbalistische theorieën heeft toegekend, het is dat de Kabbala de geheime wijsheid bevatte van de Egyptische mysteriescholen.

Onder de Sefiroth, of getallen, alleen of in combinaties, zegt men dat de uiteenzetting en de attributen van God kunnen worden gevonden. Met andere woorden, de aard van God heeft een numerieke waarde en de vermogens ervan worden uitgedrukt door de klank en de uitspraak van bepaalde letters, waarbij het vermogen van God dus in het uitgesproken woord is.

Het Onderricht van Memphis

Deze opvatting gaat terug tot het onderricht van Memphis van het oude Egypte. De God Ptah, waarvan de voornaamste plaats van aanbidding Memphis was, werd de Architect van het universum genoemd. Hij schiep

of objectiverde zijn gedachten, zo zegt men, door het woord. Sommige Sefiroth zijn mannelijk en andere zijn vrouwelijk en dit geeft het principe van dualiteit weer. Voordat de Godheid zich manifesteerde als mannelijk en vrouwelijk “kon het universum niet bestaan”. Het was, zoals men zegt in Genesis, vormloos en leeg. Als er mystiek gesproken eenheid van de twee tegengestelden was, mannelijk en vrouwelijk, positief en negatief, dan was er dit evenwicht, deze opschorting van beweging die de schepping verhinderde. Alleen door hun scheiding en hun onderscheiden manifestatie was de noodzakelijke beweging voortgebracht.

Het eerste Sefirah is het getal Een, de Monade van Pythagoras of de scheppende eenheid die alles in zich bevat. De theorieën die Leibniz in zijn **Monadologie** naar voren brengt, kunnen voortkomen uit een invloed van doctrines van Pythagoras met betrekking tot de monade. In dit getal Een bevinden de negen andere getallen zich verborgen, volgens het kabbalistische onderricht. De Een, wordt er uitgelegd, is ondeelbaar en eveneens niet in staat tot vermenigvuldiging. Deel Een door zichzelf en je zult nog steeds Een hebben. Vermenigvuldig Een met Een en hij blijft onveranderd.

De Een Symbolisch Getal

Zo vertegenwoordigt het getal Een in de Kabbala — evenals in andere systemen van metafysische filosofie — de Godheid, de Vader. Eén is de macht die aan zichzelf genoeg heeft, de volledige macht van de gehele schepping. Hoe doet de Eén om aan zichzelf toe te voegen? Hoe doet hij om zich uit te breiden of zijn diverse uitdrukkingen te verkrijgen, die de details van de wereld vormen? Als wij op enige manier erin slagen om deze Eén, de Absolute of God te definiëren, moet hij een beeld van hemzelf hebben, zegt men. Volgens de Kabbala is dit beeld in werkelijkheid een **weerspiegeling** van hemzelf, die **Ediolon** wordt genoemd.

*Men heeft gezien dat het noodzakelijk was om kracht en beweging te geven aan Eén om de veelheid van zijn vormen te verklaren. Iets kan niet invloed hebben op zichzelf. Het moet invloed hebben op iets anders waardoor de **verandering** zich voordoet. De Eén is compleet; hij is de enige realiteit. Niets anders bestaat waarop hij invloed kan hebben. Daarom zet de Kabbala de opvatting van de Eén uiteen met een weerspiegeling van zichzelf. Het resultaat hiervan is een **diade**.*

De vibratie, zo wordt gezegd, begint tussen de Eén en zijn weerspiegeling. Deze vibratie is de scheppende interactie — de kracht of de energie waardoor de schepping zich voordoet —. Het geheel van de tien Sefiroth is om openlijk “de hemelse mens of het primordiale wezen” weer te geven. De tien getallen en de 22 letters staan aan de basis van alles. Deze getallen en letters hebben een rechtstreeks verband met de vibratie die bestaat tussen de Eén en zijn weerspiegeling. Zij zijn met andere woorden de sleutel tot de universele vibrerende energie. “Hij (God) heeft ieder levend wezen en iedere nog ongeschapen ziel gevormd, gewogen, getransmuteerd en geschapen met deze 22 letters”.

*Volgens het kabbalistische onderricht worden 22 letters door de stem gevormd en in de lucht uitgedrukt. Deze letters worden op hoorbare manier op drie manieren uitgedrukt: “in de keel, door gutturale klanken; via het gehemelte door middel van de tanden, het zijn dan de dentalen; door de lippen, zij geven de labiale klanken”. In deze uiteenzetting vinden wij de eerste elementen van het gebruik van de **klinker- klanken** om bepaalde vermogens en krachten te vermelden.*

Ibn Ezra, de zeer bekende Hebreeuwse filosoof, werd in Toledo in Spanje in 1092 geboren. (De Scholastieken verwijzen naar hem als naar Abenare of Avenard). Het was ook een astronoom, een natuurkundige en een dichter. In die tijd was het ook een opmerkelijk taalkundige. Schrijvend over de Kabbala zegt hij, sprekend over het Getal Eén, de Monade die alles in

zich bevat: “God, de Eén genoemd, is de schepper van alle dingen. Deze naam God betekent de Eén die in zich bestaat en die geen enkele andere oorzaak om te bestaan verlangt. En als hij uitsluitend beschouwd wordt vanuit rekenkundig gezichtspunt, is Eén het begin van alle getallen, en allemaal worden samengesteld uit eenheden; ook bemerkt men dat het de Eén is die tegelijkertijd het al is... De ziel van de mens is geschapen, opdat zij kan zien — het schrift van God zien”.

Wat voorafgaat is zeker voldoende reden om “belang te stellen in de Kabbala”. Het is een van de oudste metafysische systemen, bekend aan de mens. Het is een van de allereerste pogingen om de mens weer met God en de fysieke krachten van het universum te verbinden. Door filosofie, metafysica of occultisme te bestuderen zal men onmiddellijk de nauwe relatie zien, die bestaat tussen talloze huidige systemen van denken en de Kabbala. Dit vormt een studie van het denken van onze verre voorouders van wie wij talloze begrippen hebben bewaard.

*Toch is een waarschuwing nodig. De Kabbala is evenals veel oud onderrichting ontaard. Hedendaagse schrijvers hebben over dit onderwerp brochures en boeken geschreven, die volledig persoonlijke interpretaties zijn. Zij hebben niet gepoogd om een exacte weergave te geven vanuit de eerste vertalingen. Zij hebben vooropgezette ideeën gehad omtrent wat de Kabbala **zou moeten zijn** of wat deze in werkelijkheid betekent, en zij hebben deze aangetast. Anderen hebben het kabbalistische onderricht op zo’n manier geïnterpreteerd om het conform hun persoonlijke onderricht te maken. **De Rozekruisers Instructie met betrekking tot de Kabbala**, hoewel deze niet onfeilbaar is, is een oprechte poging om zo getrouw mogelijk volgens de oorspronkelijke teksten de ware ideeën van de kabbalisten weer te geven.*

Ralph M. LEWIS

IEVE

יהוה

AUM

EERSTE LES

DE DOGMATISCHE KABBALA

Wie de betekenis van de Kabbala hebben willen ontcijferen en de filosofie ervan in al zijn details bestuderen, zijn voor het merendeel niet geslaagd, omdat zij complex hadden gemaakt wat eenvoudig was, door de uiteenzetting en de interpretatie te vermengen en door onderwerpen, als tot de Kabbala behorend, hebben beschouwd, die er oorspronkelijk geen enkel verband mee hadden.

U herinnert u misschien het sprookje van Andersen met de titel “De kleren van de Keizer” wel. Sommige kleermakers spanden samen en misleidden de Keizer, zijn Hof en zijn Volk – via een gecompliceerde machinatie – door hun te laten geloven dat hij was gekleed in weelderige kleren, terwijl hij alleen maar zijn ondergoed aanhad. Alleen de onschuld van een kindergeest was in staat de valse voorspiegeling te ontsluiëren. Hetzelfde is duidelijk wat de studie van de Kabbala betreft. De studenten van gisteren en nu hebben net als de kleermakers uit het sprookje van Anderson hun best gedaan om hun onderwerp met rijkdommen uit hun eigen verbeelding te versieren, totdat de oorspronkelijke eenvoud volledig verloren was gegaan onder een warboel van grote woorden en pompeuze zinnen.

Deze presentatie is misschien indrukwekkend, maar per slot van zaken is deze ongelukkig geweest, want de bewerkingen rond de Kabbala zijn gecompliceerder geweest dan vaardig. Deze praktijk heeft zich in de loop van de tijden voortgezet tot een dergelijk punt als vandaag de dag het onderwerp van de Kabbala, als dit zich aan de horizon presenteerde, bijna volledig verzopen is in een massa beschouwingen die er totaal vreemd voor zijn.

Voor degenen die deze studie aangesneden hebben met behulp van eerder fantastische geschriften van mystici uit de XIXe eeuw, zullen deze verhandelingen waarschijnlijk teleurstellend lijken, want het zal allereerst nodig zijn een groot deel van wat vroeger als belangrijk werd beschouwd als zonder waarde ter zijde te schuiven. Het is de enige manier om te handelen als men de Kabbala wil leren kennen in zijn oorspronkelijke vorm, bevrijd van de ideeën en beschouwingen die door de enthousiaste, maar dikwijls hinderlijke ijver van zogenaamde commentatoren zijn ingelijfd.

Het in de Kabbala ingesloten esoterische onderricht is bekend aan alle volkeren uit de Oudheid, want wij vinden gelijke of identieke ideeën bij de Chinezen, de Hindoes, de Egyptenaren, de Babyloniërs, de Assyriërs en de Chaldeeën, evenals bij de Joden en de Christenen – vandaar het bestaan van talloze Kabbala's.

Wij benaderen deze studie uitsluitend met de Joodse Kabbala, omdat deze de meest natuurlijke toegang vormt voor de westerse student, vanwege de kennis die hij al heeft van de Bijbel.

De belangrijkste bron van inlichtingen hieromtrent is het Boek van de Luister of Sepher Ha Zohar, bron van onze kennis met betrekking tot de aard van de Kabbala en het onderricht ervan. Of de aloude oorsprong van de Zohar in twijfel wordt getrokken door bepaalde studenten, of zij het werk toeschrijven aan één schrijver of verscheidene en of zij het op dit punt niet eens zijn, neemt niets ervan weg van zijn nut voor ons.

“De Zohar”, zoals Dr. J. Abelson zo terecht schrijft in zijn Inleiding tot de Engelse vertaling van dit werk in 1931 door Harry Sperling en Maurice Simon, is een opeenhoping van ver-

handelingen, teksten, uittreksels en tekstfragmenten, die tot verschillende periodes behoren, maar allemaal op elkaar lijken vanwege hun methoden van mystieke interpretatie van de Torah, even goed als door de verbijsterende anonimiteit waarin zij worden gewikkeld... Een onderzoek van het geheel van het onderwerp voert onweerstaanbaar tot de conclusie dat de Zohar in plaats van een samenhangend werk te zijn een compilatie van passages is, ontleend aan de talloze lagen van het mystieke Joodse en niet-Joodse denken en vele eeuwen overbrugt. Men kan veel fundamenteel als bijkomend onderricht aantreffen in de oudste delen van de Palestijnse en Babylonische Talmuds evenals in de enorme apocalyptische Joodse literatuur die in de loop van de eeuwen is voortgebracht, die onmiddellijk zijn voorafgegaan aan en gevolgd op de vernietiging van de tweede Tempel.

“De discussies over de Joodse wet en de Bijbelinterpretaties (die dikwijls bijna letterlijke herhalingen zijn van passages die men tegenkomt in de twee revisies van de Talmud), de beschouwingen over de theologie, de theosofie en de kosmogonie die hun tegenhanger in de hellenistische literatuur hebben en soms gelijkenissen vertonen met bepaalde ideeën in de Zend-Avesta (hetgeen sommige studenten heeft gebracht om een opmerkelijk deel van de grondslagen van de Zohar te vinden in de aloude cultus van Zoroaster), de soorten allegorische exegese waarvan Philo de voornaamste vertolker is, de gnostische theorieën betreffende de relatie tussen het menselijke en het Goddelijke, de echo's van middeleeuwse overtuigingen, onbekend aan de Joodse geest, betreffende de astrologie, de gelaatkunde, de necromantie, de magie en de metempsychose, al deze elementen komen toe-

vallig samen in de bladzijden van de Zohar, een waar magazijn van anachronismen, absurditeiten en verrassingen!”.

Het is dus gemakkelijk in te zien dat de Zohar een enigszins verbijsterende lectuur zou zijn voor wie zich er af en toe voor interesseert, en enigszins onaangenaam voor wie weinig gewaarschuwd is. Het biedt ons niettemin de gelegenheid de algemene classificaties te waarderen, waarin de studie van de Kabbala is opgenomen, **en het is voor de volhardende student die zijn kennis wil uitbreiden na de eerste rudimenten van het onderwerp onder de knie te hebben gekregen, van onschatbare waarde.**

Gewoonlijk worden de onderwerpen in de Zohar geclassificeerd in vier groepen: praktijk, letterlijk, niet-geschreven en dogmatisch. Het is de dogmatiek die onze belangstelling zal vasthouden en wij zullen voor het moment niet afwijken van onze voornaamste studie om de drie andere te onderzoeken. Evenzo zullen wij nu niet afwijken van de aard van de Zohar; wij zeggen eenvoudigweg dat hij deels in het Hebreeuws, deels in het Chaldeeus of Aramees is geschreven en dat hij verband houdt met de eerste boeken van het Oude Testament.

Het is misschien wel goed eraan te herinneren dat deze boeken: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium gewoonlijk samen onder de benaming “Pentateuch” tot aan de periode van Jesaja werden beschouwd als heilige teksten. Grotendeels geschreven in Babylonisch of Assyrisch, in wigvormige letters, werden vertaald in de gangbare taal door de scriba's en profeten. Dit zou de talloze notities en varianten verklaren evenals de enorme overvloed aan traditionele commenta-

ren die mondeling waren overgebracht door de metafysici. Het is aan het geheel van deze mondelinge traditie dat een werk als de Zohar is ontleend.

Buiten de Zohar zullen wij een klein Joods metafysisch essay onderzoeken, **Boek van de Schepping** of **Sepher Yetzirah** genoemd, “een van de oudste en eerste monumenten van de menselijke geest”. Deze twee werken zullen voor ons voldoende zijn om een praktische kennis te verkrijgen van het fundamentele onderricht van de Kabbala en ons overigens verhinderen om in de verwarring te worden geworpen door de latere uiteenzettingen van het kabbalistische denken.

Zoals wij eerder hebben aangegeven, zullen wij ons in deze studie beperken tot de dogmatische Kabbala. Deze blijkt niet alleen de interessantste maar ook de kostbaarste in ons werk; en wij zullen zien dat deze het best mogelijke middel vormt om de studie van de andere takken aan te snijden, als wij dat willen doen.

Deze serie verhandelingen heeft uitsluitend tot doel als introductie te dienen tot een veld van studies, dat gedurende eeuwen de aandacht van de mystici en occultisten heeft vastgehouden. Deze is zeker niet definitief.

Het doel van de huidige Scriba is echter de student alles te verschaffen, wat noodzakelijk is voor een volmaakt begrip van het essentiële. Er zullen samenvattingen worden gegeven, wanneer deze van nut kunnen zijn, en alle pogingen zullen worden ondernomen om het onderwerp op een eenvoudige en heldere manier te presenteren. De student, vastbesloten om zorgvuldig en vol overpeinzing te werken, zal geen enkele moeilijkheid tegenkomen. Het zal niet nodig zijn – en het wordt niet aangeraden